

TAPPAUS MOUDOU KEBBE

Samassa hotellissa, jossa Alassan John esiintyi, tapahtui polkupyörävarkaus. Tässä tapahtumasarjassa minua lohdutti hotellin vastaanottovirkailijan viisaus ja myötätunto. Hän puhui päivittäin rehellisyyden voimasta ja siitä, ettei epärehellinen ihminen voi juoneistaan huolimatta koskaan olla onnellinen eikä hänen loppunsa ole hyvä. Myöhemmin kuulin, että tämä vastaanottovirkailija oli samaan aikaan huijannut itse hotellilta kymmeniä tuhansia dalaseja. Hän oli nerokkaasti merkinnyt vieraiden hotellissa oloajat hiukan lyhyemmiksi kuin ne olivat ja ottanut ylimääräisten päivien tuotot itselleen. Hotellin eurooppalainen isäntä oli vihainen ja erotti miehen välittömästi. Vähän myöhemmin hänellä itsellään oli useita oikeusjuttuja meneillään, koska hän esimerkiksi johti sähköä hotelliin viereisestä sähkötolpasta ilmaiseksi.

Sen lyhyen aikaa kun asuin Fajaran kylässä, minulla oli häiritsevä naapuri, josta käytän nimeä Moudou Kebbe. Hän himoitsi polkupyörää, jonka olin saanut lainaksi nuorelta sukulaispojalta. Yhtenä päivänä Moudou tuli riutuneen näköisenä kylään tähän kyseiseen hotelliin. Hän pyysi ääni vapisten vettä ja sanoi, että hän tarvitsisi polkupyörää lainaksi. Oli kovin kuuma päivä, ja hänen on pakko mennä kauemmas myymään simpukankuoriturkkakuppitaideteoksiaan. Hän istui, piteli päätään ja huokaili, jolloin aloin sääliä häntä ja annoin pyörän avaimen. Vannotin häntä palauttamaan pyörän samana iltana.

Kuten voi arvata, pyörä ei tullut takaisin. Pyörää ei myöskään palautettu seuraavana päivänä eikä koko viikkona. Koetin tavoittaa Moudou Kebbeä. Hänet oltiin nähty milloin Serrekundassa, golfkentällä, kasinolla, Kotun rannalla tai Senegambiassa. Hänellä ei ollut itsellä puhelinta vaan hän käytti aina toisten puhelimia. Moudoua oli vaikea löytää.

Yhtenä päivänä satuin kuitenkin näkemään hänet. Sanoin hänelle, että pyörä on palautettava heti, tai muuten menen poliisiasemalle. Moudou söi ylimielisenä majoneesisämpyläänsä ja sanoi sitten rehvakkaasti, etten voi hänelle mitään. Jos vaikka menenkin poliisiasemalle, hankin vain itselleni hankaluuksia. Koetin saada hänet tulemaan mukaani, mutta hän lähti juosten karkuun. Menin lähimmälle poliisiasemalle, jonka virkailija neuvoi menemään toiselle asemalle, jonka piiriin sillä hetkellä kuului.

Tämän oman alueeni poliisiaseman tiskin takana istui neljä lihavahkoa poliisia, kolme miestä ja yksi nainen. Ensin he selasivat vakavan näköisenä arkistokirjojaan, ja tapahtuma kirjattiin huolellisesti kaunokirjoituksella, sen päivän diaarinumerolla kellertävälehtiseen, isoon arkistokirjaan. Kun raportointi oli ohitse, he sanoivat minulle, että koska he eivät tunne Moudou Kebbeä, minun on pidätettävä hänet itse.

Kun olen saanut pidätettyä Kebben, niin minun pitäisi soittaa heille.

Kun lähdin asemalta, kello oli noin kymmenen aamupäivällä. Soitin Moudou Kebben tutuille ja pyysin heitä auttamaan etsinnöissä. He suostuivatkin ilmiantamaan ystävänsä, koska eivät pitäneet hänestä ja koska olin auttanut toista parantamalla ruokasoodalla hänen tulehtuneen jalkansa. He sanoivat Moudoun aina pilaavan heidän bisneksensä. Odotin iltapäivään asti, ja sitten puhelin soi. Moudou oltiin nähty Serrekundan torilla. Tori on kuitenkin liian sekava paikka kenenkään jahtaamiseen. Sitten puhelin soi toisen kerran illalla noin kahdeksan aikaan. Moudou Kebbe oltiin nähty Casino 77:ssä pelaamassa ja juhlimassa. Ajoin apulaisten kanssa taksilla kasinon pihaan ja soitimme poliisin paikalle. Tapahtumat etenivät sen jälkeen nopeasti, ja kohta Kebbe käveli poliisin ja toisen apurin välissä taksiin.

Menimme asemalle, ja kuulustelut alkoivat. Moudou sanoi, ettei hän varastanut polkupyörää vaan lainasi sen espanjalaisille turisteille, jotka lähtivät polkemaan sisämaahan eivätkä ottaneet puhelimia mukaan. Hän ei saa millään yhteyttä näihin turisteihin, mutta he lupasivat tuoda pyörän kohtapuoliin takaisin. Poliisipäällikkö pyöritti päätään ja sanoi, että Moudou Kebbe valehtelee ja on kaiken lisäksi hullu. Moudou sanoi, että hän on ammatiltaan taiteilija. Hän tekee simpukankuorista tuhkakuppeja hotelleihin ja ravintoloihin. Poliisipäällikkö vastasi, että taiteilijat ovat kaikki hulluja. Sitten Moudou suljettiin selliin, joka oli vanhan puhelinkopin kokoinen rautainen koppi aseman aulassa. Hän kurkki kaltereiden takaa, kun lähdimme asemalta. Polkupyörä oli edelleen kadoksissa.

Seuraavana yönä Kebbe oli puhunut yövartijan päästään pyörälle, ja vartija oli vapauttanut hänet. Iltapäivällä hänen veljensä, joka oli tässä asiassa hänen takuumiehensä, tuli käymään asemalla. Poliisit sulkiivat hänet Moudoun tilalle selliin. Kun syytön veli joutui istumaan päiviä ahtaassa sellissä, polvet koukussa, Kebben perhe paljasti, että pyörä on ollut koko ajan heidän pihallaan.